

- Verkeerde beoordeling van de feiten en volkomen ontbreken van motivering, omdat de inschakeling van consumentenorganisaties niet als voorwaarde in het aanbestedingsbericht was genoemd, en anderzijds de vereiste ervaring wel was aangetoond.
- Innerlijke tegenstrijdigheid in de bestreden beschikking, alsmede misbruik van bevoegdheid, wegens het feit dat de Commissie zelf in een mededeling van 14 september aan de deelnemers aan de aanbestedingsprocedure aankondigde, niet alleen dat de offerte van de joint venture van verzoekers was aanvaard, dat wil zeggen toegelaten tot de procedure, maar ook dat het onderdeel waarvoor zij gegadigde waren, aan hun joint venture was toegewezen.
- Schending van de aanbestedingsprocedure en overschrijding van bevoegdheid. Op dit punt stellen zij dat de Directeur-Generaal die de bestreden beschikking heeft ondertekend, niet degene was aan wie in het kader van de aanbestedingsprocedure de bevoegdheid toekomt om alle mededelingen omtrent de procedure te verstrekken en de desbetreffende besluiten te nemen, en dat in de bestreden brief de selectiecriteria voor deelname aan de aanbestedingsprocedure en de redenen voor de uitsluiting dooreen worden gehaald.

- de Commissie veroordeelt tot betaling van de geleden schade, voorlopig geschat op 1 Euro;
- de Commissie verwijst in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is een arbeidscontract voor drie jaar, te verlengen met een jaar, aangegaan met het tot sluiting van arbeidscontracten bevoegde gezag.

Ondanks naar verzoekers zeggen gunstige beoordelingen in zijn laatste beoordelingsrapport besloot het bevoegde gezag verzoekers contract met slechts zes maanden te verlengen.

Verzoeker vordert nietigverklaring van dit besluit en stelt, dat het besluit van het bevoegd gezag in strijd is met de motiveringsplicht van artikel 25 van het Statuut. Aangezien alle driejaarcontracten van tijdelijk personeel naar zijn zeggen zijn verlengd behalve dat van verzoeker, is een beperking van de verlenging van verzoekers contract tot zes maanden in strijd met het discriminatieverbod en druist deze kennelijk in tegen het dienstbelang.

Voorts stelt verzoeker dat het besluit in strijd is met artikel 26 van het Statuut, inbreuk maakt op zijn recht van verweer en misbruik van bevoegdheid vormt.

Beroep, op 12 januari 2001 ingesteld door Norman Pyres tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-7/01)

(2001/C 95/33)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 12 januari 2001 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Norman Pyres (Swan Residence, rue Ph. Baucq 100, België), vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi van het advocatenkantoor De Backer te Brussel.

Verzoeker vordert dat het Gerecht:

- nietig verklaart het besluit van de Commissie van 22 januari 2000 waarbij het contract van verzoeker slechts tot 30 juli 2000 wordt verlengd, derhalve voor een periode van slechts zes maanden, en zo nodig nietig verklaart het besluit van de Commissie van 6 oktober 2000 waarbij verzoekers klacht is afgewezen;

Beroep, op 19 januari 2001 ingesteld door M. Becker tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-9/01)

(2001/C 95/34)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 19 januari 2001 beroep tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen ingesteld door M. Becker, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door R. Nathan, advocaat aldaar.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- verweerster te gelasten het besluit van 13 november 2000 in te trekken;
- verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker liep twee zware verkeersongevallen op. Na de eerste behandeling verzocht hij om verlof om redenen van persoonlijke aard en werd hem overeenkomstig artikel 40 Ambtenarenstatuut om te beginnen een verlof van een jaar toegekend.

Tijdens dat verlof verzocht hij om gezondheidsredenen om pensioen te worden gesteld. Verweerster wees dit verzoek af, op grond van de overweging dat verzoeker op eigen verzoek verlof om redenen van persoonlijke aard had gekregen, zodat niet kon worden aangetoond dat hij een ambt vervulde.

Verzoeker stelt, dat aan de hand van medische adviezen moet worden uitgemaakt of de voorwaarden van artikel 78 Ambtenarenstatuut zijn vervuld, en dat het in dat verband van geen belang, is of hij op dat tijdstip verlof om redenen van persoonlijke aard geniet. Verweerster meent zijns inziens ten onrechte, dat zij over speelruimte voor een administratief-technische beoordeling van de omstandigheden beschikt.

Beroep, op 22 januari 2001 ingesteld door C. Mascetti tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-11/01)

(2001/C 95/35)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 januari 2001 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door C. Mascetti, vertegenwoordigd door B. Nascimbene en M. Condinanzi, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 28 september 2000 houdende afwijzing van verzoeksters klacht (nr. 166/2000) van 28 maart 2000;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep is gericht tegen het besluit van het tot sluiten van overeenkomsten bevoegde gezag van 28 september 2000 houdende afwijzing van verzoeksters klacht (nr. 166/2000). Met die klacht wilde verzoekster doen bevestigen, dat haar dienstbetrekking met de Commissie een dienstbetrekking voor onbepaalde tijd was voortvloeiend uit een overeenkomst van tijdelijk functionaris in de zin van artikel 2, sub d, van de Regeling andere personeelsleden.

Verzoekster was op 16 oktober 1996 door verweerster aangesteld als hulpfunctionaris. Op 16 oktober 1997 werd zij aangesteld als tijdelijk functionaris. Ten slotte werd tussen verzoekster en de Commissie overeengekomen, dat de overeenkomst werd verlengd tot 15 oktober 2000 en dus in totaal voor drie jaar zou gelden. Daarna werd de overeenkomst niet meer verlengd.

Volgens verzoekster blijkt de weigering van de Commissie om een dienstbetrekking van tijdelijk functionaris voor meer dan drie jaar toe te kennen, duidelijk uit het feit dat de Commissie posten heeft geannuleerd waarvoor zij kennisgevingen van vacature had gepubliceerd en waarnaar verzoekster zelf had gesolliciteerd.

Ter ondersteuning van haar vorderingen stelt verzoekster:

- schending van het beginsel van goed bestuur en van de artikelen 3 en 52 van de Regeling andere personeelsleden door verzoekster onrechtmatig onder de categorie hulpfunctionarissen te brengen;
- schending van de artikelen 8, laatste alinea, en 47 van de Regeling andere personeelsleden;
- schending van het besluit van de Commissie van 19 januari 1996 betreffende een nieuw beleid voor het onderzoekspersoneel;
- schending van het wettigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel;
- onwettigheid van het besluit betreffende een nieuw beleid voor het onderzoekspersoneel wegens schending van de Regeling andere personeelsleden en van het non-discriminatiebeginsel;
- onwettigheid van het besluit betreffende een nieuw beleid voor het onderzoekspersoneel, omdat het comité voor het statuut niet is geraadpleegd.